

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms XVIII Diligam te Domine fortitudo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Impius assimilis raptori est ipse Leoni,
 Cui se uam stimulat præda petita famem.
 Non secus ac catulus rapidi genus acre Leonis,
 Qui pavidus captans infidet antra feras.
 Surge fer auxilium, uires prosterne superbi,
 Victricem dextram sentiat esse tibi.
 Bripe me uitam q̄; meam de fauce maligni,
 Victorem gladium sentiat esse tibi.
 Assere me dira manuum de gente tuarum,
 De genere hoc quod adhuc uita superstes habet.
 Qui sua uiuentes capiunt iam præmia, quorum
 Implesti uentres de ditione tua.
 Quos proles numerosa beat, qui deinde relinquunt
 Reliquias pueris diuitias q̄; suis.
 Verum ego iusticia mentem comitante quietam,
 Accipiam uultus gaudia plena tui.
 Cum q̄; apparuerit species tua uera, quietus,
 Et satur & tota mente beatus ero.

PSALMVS XVIII

Diligam te Domine fortitudo.

ARGUMENTVM.

Est gratiarũ actio, quod per Deum in uarijs periculis, quæ inimici, hostes, seditiosi concitarant, sic seruatus. Ponitur hic Psal. & Reg. XXII. Haber autem fere perpetuam periculorum narrationem, nisi quod aspergit affectus orationis, & gratiarum actionis.

C 2

C 17

*
 Repetit propositi-
 onem, utriusque enim petit
 ut & ipse in sa-
 na doctrina ser-
 uetur, & impij
 doctores pere-
 ant.

Vocat gentem
 manuũ Domi-
 ni contra quos
 Dominus ma-
 num extendit
 ad eos arripi-
 endos & puni-
 eudos.
 Illustris anti-
 thesis. Isti nihil
 querunt, q̄; bo-
 na præsentis
 uitæ. Mihi aut
 maius est quod
 me ornas hic
 tua iusticia, &
 exuscitas inno-
 uam & æternã
 uitam post mor-
 tem.

*Carmen ab Isaida scriptum Dauide quod olim
Cinctus ab hostili milite quando fuit.
Cumq; manu Saulis premeretur, & esset ab illo
Iam liber, Domino sic modulatus, ait.*

*Vincenti serui Domini Dauid, qui locutus Domino
uerba cantici huius, in die quo liberavit eum Do-
minus de manu cunctorum inimicorum
eius, & de manu Saul.*

*Propositio gra-
tiarū actionis:
Laudabo Do-
minum qui me
sæpe mirabili-
ter liberauit.*

Prosequar, & merito, te semper amore fideli,
Mi Deus ô profugæ portus & aurarati,
Languida qui ualidis mea pectora uiribus auges,
Qui mihi speratæ petra salutis eras.
Saluus in aduersis quo defendente manebam,
Quo duce securus sicut in arce fui.
Mi Deus auxiliumq; meum cui fidere certum est,
Contra hostes clypeum præsidiale meos.
Quo mea nixa salus ceu cornu fortiter hæret,
Amplius hostiles nec timet insidias.
Laudibus assiduis Dominum uenerabor, & hostis
Qui noceat tanto undice nullus erit.
Nam fera me rapidæ tenuerunt uincula mortis,
Et grauis infernæ terruit unda Stygis.
Ditis & umbrarum circum me umcla ligârunt,
Mors miserum laqueis uncyt atra suis.
* Obrutus ærumnis, oppressus mole laborum,
Assidua Domini uoce precabar opem.
Assiduo clamor: Deum precor, ille querelas
Audit, & incassum non sinit ire, meas.

** Insignis senten-
tia. In tribula-
tionemea inuo-
caui Dominū,
et exaudiuit de
templo sancto
suo uocem me-
am.*

Audit

Audit ab excelsis stellantis lumine templi,
 Inde meas prona suscipit aure preces.
 Intima concussæ tremuerunt viscera terræ,
 Commotis montes insonuere cauis.
 Ipsi à uultu tremuere, & ab ipsius ira*
 Omnia quæ tellus subtus & intus habet.
 Fumidus ipsius de naribus exijt aër,*
 Omnia consumens ignis ab ore Dei.
 Carbores flamma succendebantur ab ipsa,*
 Tam furor hic atrox, tam grauis ira fuit.
 Demisso ille humiles descendit ab æthere terras,*
 Sub pede diuino nubilus aër erat.
 Præpetis ascendit plumantia terga uolucris,*
 Remigio alarum per sua regna uolans.
 Obsepsit tenebris sua castra, & nubibus atris
 Cinxit quas pluuio condidit imbre graues.
 Ipsi ad uultus splendorem cærulea nubes*
 Transijt & subito tempore nulla fuit.
 Transijt & densis fulsit sine nubibus aër,
 Transijt & mista graudine flamma uorax.
 Desuper intonuit, totumq; exterruit orbem
 Fulminibus, mista grandine flamma uorax.
 Contorsit dextra sua tela, & plurima sparsit,
 Fulgure uiuentum terruit omne genus.
 Præcipites toto ceciderunt æthere nymbi,*
 Terra debiscentes uidit aperta sinus.
 Nam timuere tuum te corripiente furorem,
 Iste tui terror spiritus oris erat.
 Misit ab excelsi retrahens me uertice cæli,
 Et dextra è magnis eripiebat aquis.

C 3

Hosti

Hypotyposis
 magnæ & hor-
 ribilis tempe-
 statis, cui com-
 parat pericula
 q̄ a rege Saulo
 sibi impende-
 bant: uideēt au-
 tē alludere ad
 tempestatē in
 mōte Sina quā
 omnes Prophe-
 tæ uarie cele-
 brant.

*
 Tonitru de-
 scriptio.

*
 Fulguris de-
 scriptio.

*
 Fulmen.

*
 Descriptio nu-
 bium caliginō-
 farum.

*
 Cælum tene-
 bricosum.

*
 Iam sine figura
 dicit, quæ an-
 tea figurate dē-
 xerat.

*
 Imbres,

Hic exponit tē
pestatem, furo
rē, odiū, & po
tentia Saulis.

*
Non per fediti
onē insidiatus
sum regno Sau
lis, sicut suspi
cabat, sed diui
nitus ad regnū
uocatus sum.

*
In præsenti est
cōmodior sen
tentia, q. d. ga
scis me innocē
tem, ideo libe
rasti me. Hanc
sententiā com
pbat bella ra
tione, qua Deū
descripsit. Cū
sancto sanctus
eris. Deus fan
ctus et iustus ē
ideo innocētes
liberat. Malos
autem male af
fligit, fidentib.
in ipm est mise
ricors, non fi
dentib, est gra
uis uindex etc.

*
Hic aliud peri
culū uidetur si
gnificare, qd a
uicinis gentib.
fuit ab Amale
chitis & alijs.
* Insigne ē ω
φώνημα

PSALTERIUM.

Hoslibus eripuit ui præpollentibus omni,
Et qui me forti plus potuere manu.

Qui me suppressere meis in rebus iniquis,
Perfugium Dominus se dedit ipse mihi.

In loca me duxit spaciōsa, & ab hoste receptum
Eripuit, nec enim non fauet ipse mihi.

* Ille uices operum reddet, quæ iusta peregi
Reddet, ut hæc non est sanguinolenta manus.

Præceptis etenim Domini constanter in hærens,
Impius ante Deum qui precor esse queam?

Ipsius obseruabam animo præscripta fidei,
Certus ubiq; ab eo tradita iussa sequi.

Simplicis ipsi adero uitæ candore, nec unquam,
Sponte, quod offendat, commeminisse uelim.

* Atq; ideo si iustus ero, mihi iusta rependet
Præmia, si puras uiderit esse manus.

Sanctus es ad sanctum, iustus reputabere iusto,
Cumq; nocente nihil, non es & ipse nocens.

Qui sunt mundicia insignes, his mundus & ipse es,
Verum qui malus est, huic es & ipse malus.

Tu saluas humiles, miseris solatia præstas,
Ne sibi confidant corda superba domas.

Tu uiuo nostram succendes igne lucernam,
Vertisti in lucem noctis opaca meæ.

* Te duce in hostiles turmas sine clade ruemus,
Vincemus ualida quælibet arma manu.

Te duce pinnatos muros capiemus, & urbes,
Fossarum obiectas transilemus aquas.

* Omnibus in factis Deus integer, omnia uerbo
Quæ facit, emuncto sicut ab igne, facit.

ipse

Ipse uelut clypeo tutatur ab hostibus omnes,
 Quos fidei certos nouerit esse sua.
 Nam quis adhuc alius Deus est? quis fortior illo?
 Si Deus est, ut & est, quis nisi noster erit?
 Ipse est ille Deus, qui me uirtutibus auctum
 Roborat, & dubias non sinit ire uias.
 Ipse docet leuibus cursu contendere ceruis,
 Ipse meos statuit per iuga summa pedes.
 Erudit ille meam quaecumq; in praelia dextram,
 Ille docet certa mittere tela manu.
 Per te certa tuae possedimus arma salutis,
 Quod uiros habeo, dextera caussa tua est.
 Et quoties aliquo casu me affligis acerbo,
 Ex imo toties rursus ad alta leuas.
 Omnia quae graderer strauisti plana uiarum,
 Semita ne nostros lubricet uda pedes.
 Persequar, & duce te fugientes assequar hostes,
 Nec referat donec funditus interimam.
 Verberibus caedam duris, nec inde resurgent,
 Concidet ante meos turba profana pedes.
 Tu dabis optatas obeunda in praelia uires,
 Tu dabis hostiles uincere posse minas.
 Tu facis ut fugiant, ut sic extinguere possim,
 Qui sine caussa odio desipere mei.
 Vociferabuntur, nec erit qui saluet, ad ipsum
 Clamabunt toto pectore, surdus erit.
 Pulueris in morem, quem dissipat aura, peribunt,
 Turba erit abiecto uilior ista luto.
 *Eripe me populo qui nil nisi iurgia quaerit,
 Ut caput euictis gentibus esse queam.

C 4

Igno

Bona sententia
 Deus affligit,
 sed non deserit.

*
 Pericula sedi-
 tionum in suo
 populo comemo-
 rat, ex qui-
 bus sit libera-
 tus, uideretur au-
 tem respicere
 ad aliam maio-
 rem et spiritu-
 alem defectio-
 nem in populo
 futuram tem-
 pore Euange-
 lij. Ideo uocat
 alienigenam tur-
 bam, quod quan-
 quam sint filij
 Abraham secundum
 carnem in
 fide Abraham
 non persistent.

Ignotus quondam populus mihi seruiet olim,
 Ignotus populus seruiet iste mihi.
 Auribus accipient placidis & iussa capeissent,
 Verum erit & mendax aduena turba mihi.
 Consenuere alienigenæ turba aduena, nati,
 Claudicat in umclis aduena turba suis.
 At uiuit Dominus nostræ dator ille salutis,
 Cui sit in æternos gloria summa dies.
 Qui mihi uindictam uictos largitur in hostes,
 Et populos coget subdere colla mihi.
 Hostibus ereptum qui me in sublimia ponit,
 Nunc quoq; ab insidis eruet ille uirg.
 Ergo tuas laudes tua nomina Gentibus edam,
 Virtutes dicent sæcula cuncta tuas.
 Qui tam dona tuo confers felicia Regi,
 Regiaq; insigni sceptrâ salute beas.
 Qui sic magnifico Christum Dauida decoras
 Nomine, quæq; illi post huma proles erit.

PSALMVS XIX.

Cœli enarrant gloriam Dei.

ARGUMENTVM.

Est insignis Psalmus, qui primo lætissimam prophetiam habet de Euangelio in totum mundum spargendo per Apostolos: de inde illustre encomium Euangelij subiicit: In fine est oratio addita, qua petit primum ueniam sicubi a uerbo declinauit, Deinde petit gubernationem, ut in uerbo ad finem usq; seruetur.

Vox

†
 Paulus ad Romanos citat de Euangelio inter Gentes annunciat.

Epilogus gratiarum actionis. Christum adiecit uocat unicum, nam Reges ungebantur.